

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.065/2022/4. szám

A felperesek:

I. rendű felperes: (felperes neve) (lakcím.)

II. rendű felperes: (felperes 2. neve) (lakcím.)

A felperesek meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Gál Tamás ügyvéd ((címe).)

Az alperes:

(alperes neve)n ((cím))

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Papp-Kalász-Tóth Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Tóth Károly, iroda címe.)

A per tárgya:

Szerződés semmisségének megállapítása

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szolnoki Törvényszék, 6.P.20.425/2021/16.

A fellebbezést benyújtó fél:

Alperes, 6.P.20.425/2021/18.

V É G Z É S

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét hatályon kívül helyezi és ugyanezt a bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja.

A felperesek fellebbezési eljárási költségét 100 000 (százezer) Ft-ban, az alperesét 577 330 (ötszázhetvenhétezer-háromszázharminc) Ft-ban állapítja meg.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A tényállás

[1] A felperesek az I. rendű felperes tulajdonában álló (település neve), (ingatlan címe) szám alatti ingatlant terhelő pénzügyi kölcsön kiváltása céljából kölcsönt kívántak felvenni. Egy ismerősük révén kapcsolatba kerültek az (A.) Ingatlan- és Hitelközvetítő Iroda Kft. alkalmazásában álló hitelközvetítővel, (személy neve)rel. Nevezett ismeretségben állt (ügyvéd neve) ügyvéddel és (tolmács neve)-val.

[2] Az (A.) Kft. összehasonlító adatokat tartalmazó ajánlatot közölt a felperesekkel, amely alapján a felperesek a magyar bankok és a külföldi bankok kölcsönének paramétereit, a teljes hiteldíjmutatót mérhették össze, konkrét banki ajánlatot azonban nem kaptak.

[3] A felperesek 2004. március 1. napján (tolmács neve)-val az ausztriai (osztrák település neve)ba utaztak, ahol a (bank neve) fiókjában német nyelvű kölcsönszerződést írtak alá. A kölcsönszerződés szerint az alperes 25 000 euró kölcsönt folyósított a felpereseknek az általuk az alperesnél nyitott bankszámlára. A kölcsön éves ügyleti kamata 8 %, a késedelmi kamat évi 3 %, az egyszeri ügyintézési díj 150 euró volt. A kölcsön összegét a felpereseknek 40 negyedéven keresztül, alkalmanként 1000 euró átalányösszegben kellett törleszteniük. A blankettaszerződés rögzítette az egyéb hitelfeltételeket, a felmondásra vonatkozó rendelkezéseket. A szerződési feltételeket, azok tartalmát (tolmács neve) magyarázta el és fordította le a német nyelvet nem beszélő felperesek számára. A kölcsönszerződés részét képezte az Általános Üzleti Feltételek, amelynek F/20. pontjában az ügyfél és a hitelintézet közötti valamennyi jogi kapcsolatra kikötötték az osztrák jog alkalmazását.

[4] A felperesek és az alperes Budapesten 2004. március 01. napján a kölcsön biztosítására jelzálogszerződést kötöttek, majd a felperesek 2004. március 2-án Keszthelyen kelt közjegyzői okiratba foglalt tartozáselismerő nyilatkozatot tettek.

[5] A fenti szerződések aláírását követően a felperesek Budapesten kölcsönszerződést kötöttek, amely alapján (személy neve), mint hitelező 8500 euró kölcsönt nyújtott a felperesek, mint adósoknak abból a célból, hogy az I. rendű felperes tulajdonát képező ingatlant tehermentesítsék.

[6] A felperesek az alperessel kötött kölcsönszerződés alapján két törlesztőrészletet teljesítettek, a továbbiakban fizetési kötelezettségüknek nem tettek eleget, ezért (ügyvéd neve) ügyvéd az alperesi jogelőd megbízásából 2005. január 10. napján a kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondta, amely alapján 2005-ben a felperesekkel szemben végrehajtási eljárás indult. A jelzálogjoggal terhelt ingatlan 2013. május 14-én árverés útján értékesítésre került.

[7] A peres felek között végrehajtás korlátozása iránt a (település neve)i Járásbíróság előtt P.20.932/2007. számon folyamatban volt perben a bíróság - az osztrák jogot alkalmazva - 38. számú ítéletében az ott előterjesztett keresettel egyezően korlátozta a végrehajtást. Az eljárás során a bíróság hivatalból vizsgálta a végrehajtás alapját képező szerződés semmisségét, de azt nem találta megállapíthatónak.

A felperesek keresete, az alperes ellenkérelme

[8] A felperesek keresetükben az alperesi jogelőddel kötött kölcsönszerződés semmissége megállapítását, az érvénytelenség jogkövetkezményeként az eredeti állapot helyreállítását és ingatlanuk „természetben történő visszaadását” kérték. A szerződés érvénytelensége körében arra hivatkoztak, hogy a kölcsönszerződés nem tartalmazza a teljes hiteldíjmutatót (THM), továbbá a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. tv. (Hpt.) 47. § (1) bekezdés a) pontjába ütközik, mert azt az alperesi jogelőd részéről csak egy személy írta alá, emellett a szerződés jóerkölcsbe is ütközik. Utóbbi indokaként előadták, a német nyelv ismerete nélkül kellett egy felületesen ismertetett szerződést aláírniuk, emellett kiutaztatásuk és a szerződéskötés körülményei, továbbá az, hogy az alperes jogelődje nem volt jogosult Magyarországon pénzügyi tevékenységet végezni, egyaránt a szerződés érvénytelenségét eredményezi. Kérték annak megállapítását is, tisztességtelen a fogyasztóra nézve, hogy a hitelező jogosult a teljesítés szerződésszerűségének megállapítására, illetve az a szerződési feltétel is, amely lehetővé teszi a bizonyítási teher fogyasztó hátrányára történő megváltoztatását.

[9] A nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. tvr. (a továbbiakban: Nmj.tvr.) 28/A. § (1) bekezdés a) - c) pontjaira hivatkozással a magyar jog alkalmazását kérték. Arra hivatkoztak, hogy a szerződéskötésre irányuló nyilatkozatot, vagyis az alperes ajánlatát közvetítőn keresztül ((A.) Kft.) kapták, a zálogszerződés megkötésére és a tartozáselismerő nyilatkozat közjegyzői okiratba foglalására – mint a szerződés megkötéséhez szükséges aktusra - Magyarországon került sor. Állították, az alperes nevében és érdekében eljáró közvetítői láncolat szervezte meg kiutaztatásukat és a hitelfelvételt, amelynek eredményeként a szerződést Ausztriában kötötték meg.

[10] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint a perben az osztrák jog alkalmazandó. Utalt az általános szerződési feltételekben erre vonatkozóan rögzített alávetési kikötésre. Az osztrák jog alkalmazhatóságát illetően előadta, e kérdés ítélt dolognak minősül, ezért érdemben már nem vizsgálható, mert a peres felek között korábban folyamatban volt végrehajtás korlátozása iránti perben a bíróság az osztrák jogot alkalmazása mellett döntött. Állította, ügynököket nem alkalmazott, Magyarországon székhellyel, telephellyel nem rendelkezett, pénzügyi tevékenységet Magyarországon nem végzett, a felpereseknek kölcsön folyósítására ajánlatot nem tett. Vitatta, hogy a kölcsönszerződés a felperesek által felhozott bármely okból érvénytelen. Előadta, a szerződéskötés időpontjában hatályos osztrák jogszabály szerint a THM-et nem kellett a szerződésben feltüntetni, a szerződés aláírásánál együttes cégjegyzésre, aláírásra nem volt szükség. Vitatta a szerződés jóerkölcsbe ütközése kapcsán felhozott felperesi hivatkozásokat is.

Az elsőfokú ítélet

[11] Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletében megállapította, hogy a felperesek és az alperes jogelődje között 2004. március 1. napján Ausztriában, (osztrák település neve)ban megkötött 1.508.936. számú, egyenletes részletekben törlesztő hitelszerződés érvénytelen, semmis.

[12] Osztotta a felperesek álláspontját, hogy a perben az Nmj.tvr. 28/A. § (1) bekezdés a) és c) pontja alapján a magyar jogot kell alkalmazni. Megállapította, az (A.) Kft. tett hitelajánlatot a felpereseknek, a közreműködésükkel kialakított hitelközvetítői láncolat szervezte meg a felperesek külföldre utazását. Lényegesnek ítélte, hogy a tartozáselismerő nyilatkozat közjegyzői okiratba foglalására, illetve a zálogszerződés megkötésére Magyarországon került sor. Hangsúlyozta, a perbeli szerződés fogyasztói szerződés, ezért az 1978. évi 2. sz. tvr. 5/C. § (1) bekezdése szerint – további feltételek fennállása esetén - a külföldi jogválasztás ellenére a magyar jog fogyasztóvédelmi szerződésekre vonatkozó szabályai alkalmazandók.

[13] Kiemelte, az alperesi jogelőd üzleti tevékenysége Magyarországra irányult, a kölcsönösszeg folyósítására részben Magyarországon került sor, és a felperesek által csatolt okiratok is a magyar jog alkalmazhatóságát támasztják alá. A felperesek utaztatása, a szerződéskötés irányított, szervezett volta folytán megvalósultak az Nmjt. tv. 28/A. § (1) bekezdés c) pontjában írt feltételek.

[14] Alaptalan az alperes hivatkozása arra, hogy az osztrák jog alkalmazása a (település neve) Járásbíróság P.20.932/2007/38. számú jogerős ítélete alapján "ítélt dolognak" minősül, mert e perben a bíróság más szempontok és körülmények alapján foglalt állást, a végrehajtási pernek pedig nem volt tárgya a kölcsönszerződés érvénytelenségének vizsgálata.

[15] A jogvita érdemét illetően az érvénytelenségi okokat a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) és a Hpt. rendelkezései alapján vizsgálta. Kifejtett indokai alapján megállapította, a kölcsönszerződés semmis, mert nem tartalmazza a THM-et [Hpt. 213. § (1) bekezdés b) pont], továbbá nem felel meg a Hpt. 47. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltaknak, mert a hitelező részéről csak egy személy írta alá a szerződést. Részletezte indokait, amelyre figyelemmel a szerződést jóerkölcsbe ütközőnek találta. Nem vizsgálta a hitelező egyoldalú szerződésmódosítási jogára, valamint a bizonyítási teher megfordítására, mint tisztességtelen szerződési felételekre vonatkozó kereseti kérelmet, mert a szerződéskötés időpontjában hatályos Ptk. 209. § (1) bekezdése szerint emiatt a szerződés megtámadásának lett volna helye, amelyre azonban nem került sor.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[16] Az elsőfokú bíróság közbenső ítélete ellen előterjesztett fellebbezésében az alperes annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte azzal, hogy a perben az osztrák jog rendelkezéseit kell alkalmazni. Fenntartotta, hogy a felek között korábban folyt végrehajtás korlátozása iránti perben hozott döntés az alkalmazandó jog tekintetében ítélt dolog, mert a hivatkozott eljárásban az osztrák anyagi jog került alkalmazásra, ezért jelen perben nem hozható eltérő jog alapján döntés.

[17] Érvelése alátámasztásaként utalt arra, az alperesi bank nem köthet a magyar jogszabályoknak megfelelő kölcsönszerződéseket, mert az osztrák nemzeti bank felügyelete alatt áll és az osztrák jogszabályokhoz igazodó szerződéseket köt. Állította, hogy a felperesek által igénybe vett hitelközvetítő nem volt az a megbízottja, nem intézett reklámot, ajánlatot Magyarországon, az (A.) Kft. sem adhatott hitelajánlatot a nevükben, mert erre nem volt felhatalmazása. Ez állapítható meg (személy neve) tanúvallomásából is. Nem működtetett a hitelközvetítésre vonatkozóan láncolatot, (ügyvéd neve) ügyvédnek sem adott erre megbízást. Az Nmjt. tv. 28/A. § (1) bekezdés a) és c) pontjában írtak nem alapozzák meg a magyar jog alkalmazhatóságát, nincs ugyanis peradat és bizonyíték arra, hogy megkeresést intézett a felperesekhez, vagy reklámozta a termékeit Magyarországon. Önmagában az, hogy a tartozáselismerő nyilatkozat és a zálogszerződés írásba foglalására Magyarországon került sor, nem teszi lehetővé a magyar jog alkalmazását. Állította, nem szervezett utazást a magyar fogyasztók részére, a felperesek saját gépjárművükkel, saját költségükön érkeztek Ausztriába saját megbízottjukkal együtt, aki német nyelvről tolmácsolt számukra.

[18] Lényegesnek ítélte, hogy a felperesek a kölcsönt Ausztriában igényelték, ott kötötték meg a német nyelvű szerződést, a kölcsön teljes összege Ausztriában került folyósításra a felperesek által nyitott bankszámlára, a törlesztőrészleteket is erre a bankszámlára kellett teljesíteni. Emellett a tartozáselismerő nyilatkozat és a jelzálogjogot alapító szerződés a

kölcsönszerződés magyar nyelvű megerősítéseként értelmezendők, de a kölcsönszerződéstől elkülönülő jogi aktusok.

[19] Részletesen kifejtette indokait a szerződés semmisségét érintő ítéleti megállapítások tekintetében. Kiemelte, a szerződéskötés időpontjában az osztrák jognak megfelelő szerződésekben a THM-et nem kellett feltüntetni, az igazgatósági tag pedig felhatalmazás alapján egyedül is aláírhatta a kölcsönszerződést. Vitatta, hogy bármilyen tevékenységet végzett a felperesek kiutaztatása érdekében, a felperesek tanúsítottak a szerződéskötés során súlyosan felróható magatartást, amely a terhére nem értékelhető. Tagadta, hogy a határon átnyúló tevékenységet végzett, annak a Hpt. 6. § (1) bekezdésében írt feltételei nem teljesültek. Ennek alátámasztásaként egyedi bírósági határozatokra, illetve egy tanulmányra hivatkozott. A kölcsön folyósítására közel két évtizede került sor, a felperesek szerződésszegése miatt indult végrehajtási eljárás 2020-ban fejeződött be, a követelése megtérült, az eljárás alatt hozott bírósági intézkedések jogszerűsége utóbb nem kérdőjelezhető meg.

[20] A felperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Fenntartották, hogy a jogvita a magyar jogszabályok alkalmazása mellett bírálendő el, az alkalmazandó jog kérdése nem ítélt dolog, az Nmj. tvr. 28/A. § (1) bekezdés a) és c) pontjaiban írt feltételek megvalósultak. Megismételték a szerződés semmisségét illetően az elsőfokú eljárásban előadott indokaikat.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[21] A fellebbezés annyiban alapos, hogy az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabályt sértett az általa lefolytatott eljárás során, ezért az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatára nem kerülhetett sor az alábbiak szerint.

[22] A felperesek keresetükben a jogvitát a magyar jog alkalmazásával kérték elbírálni, és az elsőfokú bíróság az ezt érintő érveiket megalapozottnak találta és az eljárást a magyar anyagi jogszabályok figyelembevételével folytatta le, és a keresetnek - a szerződés érvénytelensége megállapítását illetően - helyt adott. Az alperes mind az elsőfokú eljárásban, mind a fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az általa kifejtett indokokra tekintettel a perben az osztrák jog alkalmazandó, ezért kérte a jogszabálysértő elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését. Arra hivatkozott, hogy az alkalmazandó jog kérdése ítélt dolog, mert a felperesek által indított végrehajtás korlátozása iránti perben eljáró bíróság már állást foglalt az osztrák jog alkalmazása mellett, ítéletét az osztrák anyagi jogszabályok alapján hozta és ez kizárja jelen jogvitában az eltérő jog alapján történő döntéshozatalt.

[23] Az ítéltábla hangsúlyozza, a bíróság eljárása során hivatalból köteles vizsgálni a joghatóságot, továbbá azt, hogy a jogvita elbírálására rendelkezik-e hatáskörrel és fennáll-e az illetékessége. E kérdések jelen perben tisztázottak voltak, a joghatóság tekintetében a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.317/2020/2. szám alatt jogerős határozatot hozott, míg az eljáró bíróság hatásköre és illetékessége fennállása nem volt vitatott a perben. Ugyancsak hivatalból kellett vizsgálni az eljárás során alkalmazandó jogot is, amelyet illetően az ítéltábla osztja az alperes fellebbezésében kifejtett álláspontját.

[24] Kiindulópont, hogy a peres felek között 2004. évben kölcsönszerződés jött létre, amelyet az ausztriai (osztrák település neve)ban kötöttek meg. Nem volt vitatott az sem, hogy a kölcsönszerződés fogyasztói szerződés. Az alkalmazandó jog elbírálása szempontjából irányadó Nmj.tvr. 24. §-a szerint a szerződésekre - fő szabályként - azt a jogot kell alkalmazni, amelyet a felek a szerződés megkötésekor, vagy később választottak. A kölcsönszerződés F/20. pontjában a szerződő felek a kölcsönszerződésből eredő jogviták

rendezésére az osztrák jog alkalmazását kötötték ki, ezért abban az esetben, ha kizárólag e kikötés alapján kellene megítélni az alkalmazandó jog kérdését, akkor a kikötésben foglaltakat kellene irányadónak tekinteni. Arra helyesen utalt az elsőfokú bíróság, hogy az 1978. évi 2. sz. tvr. 5/C. § (1) bekezdése a jogválasztást korlátozza. E rendelkezés szerint ha a felek a magyar nemzetközi magánjog szabályai szerint a fogyasztói szerződésükre külföldi jogot választottak, e jogválasztás ellenében is a magyar jog fogyasztóvédelmi szerződési szabályait kell alkalmazni, feltéve, hogy az Nmj.tvr. 28/A. §-ának alkalmazása - jogválasztás hiányában - a magyar jog alkalmazására vezetne. Miután a perbeli szerződés nem vitásan fogyasztói szerződés, ezért vizsgálni kell az Nmj.tvr. 28/A. §-ában foglalt feltételek megvalósulását.

[25] Itt utal az ítéltábla arra, nem osztja azt az alperesi hivatkozást, hogy a végrehajtás korlátozása iránt folyamatban volt perben hozott jogerős döntés az alkalmazandó jog tekintetében ítélt dolognak minősül. Az elsőfokú bíróság helyesen utalt arra, hogy a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (Pp.) 229. § (1) bekezdésében rögzített feltételek nem állnak fenn, miután sem a per tárgya, sem az érvényesített jog nem azonos a végrehajtás korlátozása iránti, illetve jelen perben. Lényeges emellett, hogy az Nmj.tvr. 25. § j) pontja szerint a bank- és hitelügyletekre vonatkozó szerződéseknél a bankszolgáltatást nyújtó pénzügyintézet székhelye alapozza meg a szerződésre vonatkozóan alkalmazandó jogot. Emellett a jelen perben alkalmazandó jog meghatározása tekintetében nem irányadó, hogy a peres felek között folyamatban volt más peres eljárásban a bíróság mely jog alkalmazása mellett döntött, ez ugyanis - ahogyan a bíróság hatásköre és illetékessége is - minden ügyben külön-külön vizsgálendő. Ellenkező esetben a bíróság korábbi perben kialakított álláspontja abban az esetben is kötné az utóbb eljáró bíróságot, ha az előbbi perben eljáró bíróság jogválasztása téves, ami nyilvánvalóan jogszabálysértő és téves jogalkalmazásra vezetne.

[26] Ezért a Nmj.tvr. 28/A. §-ában foglaltak szerint vizsgálni kellett a perbeli fogyasztói szerződésre irányadó jogot az 1978. évi 2. sz. tvr. 5/C. § (1) bekezdésének korlátozó rendelkezésére figyelemmel. Az Nmj.tvr. 28/A. § c) pontjának alkalmazása jelen perben fel sem merülhet, miután az kizárólag adásvételi szerződésekre vonatkozik, a jelen perrel érintett jogügylet pedig kölcsönszerződés. A Nmj.tvr. 28/A. § b) pontja - ahogyan arra az elsőfokú bíróság is helyesen utalt - szintén nem irányadó, e rendelkezés alkalmazására ugyanis csak abban az esetben kerülhetne sor, ha a fogyasztóval szerződő fél vagy képviselője a fogyasztó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye szerinti államban kapta volna a megrendelést a fogyasztótól. A Nmj.tvr. 28/A. § a) pontja konjunktív feltételeket tartalmaz, ezért az abban foglaltakat csak valamennyi feltétel teljesülése esetén lehet alkalmazni. Ezek a konjunktív feltételek azonban a perbeli esetben nem állnak fenn. E rendelkezés szerint lényeges, hogy a fogyasztó lakóhelye, a szokásos tartózkodási helye szerinti állam területén intézzék a szerződés megkötésére irányuló nyilatkozatot a fogyasztóhoz, vagy tegyenek közzé a szerződés megkötését megelőzően reklámot és a fogyasztó ennek az államnak a területén tegye meg azokat a nyilatkozatokat és végezze el azokat a cselekményeket, amelyek a szerződés megkötéséhez szükségesek. Ezek együttes megvalósulása esetén lehet a fogyasztó lakó-, illetve tartózkodási helye szerinti állam jogát alkalmazni. Az nem vitás, hogy a szerződés megkötésére irányuló nyilatkozat megtételére Magyarországon került sor, azonban a fogyasztó felperesek nyilatkozattételére és egyéb jogcselekményeinek megtételére vonatkozó további feltétel nem teljesült. A szerződés megkötéséhez szükséges cselekményekre nem Magyarországon, hanem Ausztria területén került sor. Tény ugyanis, hogy a szerződést Ausztriában kötötték meg, illetve írták alá 2004. március 1. napján, a kölcsön folyósítására is ugyanitt került sor a felperesek által nyitott osztrák bankszámlára. E tekintetben nincs jelentősége annak, hogy a bankszámláról a pénz átutalásra került-e magyarországi vagy más bankszámlára és annak sem, hogy a jelzálogjogot alapító szerződés megkötésére és a tartozáselismerő nyilatkozat közjegyzői okiratba foglalására

Magyarországon került sor. Utóbbiak ugyanis csak a követelés biztosítására szolgáló olyan mellékkötelezettségek, amelyek a kölcsönszerződés megkötésétől független, elkülönülő jogi aktusok, emellett jelen per tárgyát nem is képezik.

[27] A per adataiból egyértelműen megállapítható, hogy sem az (A.) Kft., sem (üggyvéd neve) nem volt az alperes megbízottja, vagy képviselője és egyikőjük sem tett ajánlatot a bank nevében a felperesek részére. Az (A.) Kft. által tett ajánlatok nem konkrét banki ajánlatok voltak, azaz nem az alperesi bank ajánlatát kapták meg a felperesek. A közölt ajánlatok kizárólag arra voltak alkalmasak, hogy a felperesek a magyarországi, illetve a külföldi bankok ajánlatait az alapvető kondíciók, így a THM-k tekintetében összehasonlíthassák. A felperesek azt adták elő az elsőfokú eljárásban, hogy nem tudták melyik ausztriai városba, illetve bankfiókba utaznak szerződéskötés céljából, amiből - valós nyilatkozatként elfogadva azt - arra lehet következtetni, hogy nem kaptak konkrét alperesi szerződési ajánlatot. Ellenkező esetben tudniuk kellett, melyik bankkal kívánnak szerződést kötni és nyilvánvalóan ismert lett volna számukra az úticél is. Lényeges, hogy a magyar jog alkalmazhatóságához az Nmjt. 28/A. § a) pontja megköveteli azt is, hogy a szerződéskötéshez szükséges jogcselekményeket Magyarországon végezzék el, amely a peradatok szerint nem teljesült, ugyanis a felperesek Ausztriában írták alá a szerződést, azt részükre a velük kiutazó (tolmács neve) fordította le, illetve magyarázta el, ezen felül a törlesztőrészleteket is az Ausztriában nyitott bankszámlára kellett teljesíteni, azaz valamennyi, a szerződés megkötéséhez, majd annak teljesítéséhez szükséges jogi aktusra Ausztriában került sor. Ebből következően téves az elsőfokú bíróság álláspontja az alkalmazandó jogot illetően, és a perbeli jogvitát az osztrák anyagi jog rendelkezései szerint kell elbírálni.

[28] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak a fentiek figyelembevételével fel kell hívnia a felpereseket a Pp. 121. § (1) bekezdés c) pontja alapján az alkalmazandó jog megjelölése mellett az osztrák jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő kereseti kérelem előterjesztésére, az azt megalapozó és alkalmazandó konkrét jogszabályok részletezésével. Figyelmeztetni kell a felpereseket a mulasztás jogkövetkezményeire, amely nem a permegszüntetés [Pp. 130. § (1) bekezdés a)-h) pont, Pp.157. § a) pont], hanem az, hogy a kereset a rendelkezésre álló adatok alapján bírálendő el.

[29] Miután az alkalmazandó jogot illetően az ítéltábla álláspontja eltérő, ezért a másodfokú eljárás során a keresetben megjelölt semmisségi okok vizsgálatára nem kerülhetett sor.

[30] A kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 252 § (2) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

[31] Az ítéltábla a peres felek másodfokú eljárás során felmerült költségeit a Pp. 252. § (4) bekezdésében foglaltak alapján csupán megállapította, annak viseléséről a megismételt eljárás eredményéhez képest az elsőfokú bíróságnak kell döntenie.

Szeged, 2022. június 15.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Dr. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró

Dr. Tolna András sk.
táblabíró